

Bugün 21 Nisan 2009 Salı. **Aydın Doğan** davası bugün karara bağlanacak. Bizim eski patron, *Kovulduk Ey Halkım Unutma Bizi* kitabımı mahkemeye vermişti ve benden 50 bin lira tazminat istiyordu. Gerekçesi ilginçti: “**Emin Çölaşan** bu kitabıyla bana hakaret etmiş, iftira atmış, kendisine yazdığım mektubu açıklamış, kişilik haklarıma saldırıda bulunmuştur. *Hürriyet*’in ticari sırlarını açıklamıştır! Yazdıkları yalandır. Çektiğim manevi acı nedeniyle kendisinden 50 bin lira tazminat isterim!”

Oysa kitabımın ana kahramanı olan, **Aydın Doğan** isimli patronun kalfalığını yapan **Ertuğrul Özkök** ise dava açamamıştı!

Üsküdar 1. Asliye Hukuk Mahkemesinde görülen dava, artık karar aşamasına gelmişti. Davacı taraf mahkemeyi iki kez boş yere uzatmıştı. Hem dava ediyorlardı, hem de “Bir dilekçemiz daha olacak, tanışımız hasta olduğu için gelemedi” gibi gerekçelerle davayı uzatıyorlardı.

Evet, bugün 21 Nisan 2009 Salı. Avukatım **Serhan Özdemir** yine İstanbul’a gitti. Duruşma saat 10.00’da başlayacak. Ne olacağını heyecanla bekliyorum. Bu benim onur davam. Eğer kaybedersem, bir kuruş bile tazminata mahkûm olursam, hemen ardından çarşaf çarşaf saldırılar ve yaygaralar başlayacak:

“**Emin Çölaşan** zaten yalan yazardı, iftira atardı. Yalanları ve masum bir insana attığı iftiralar şimdi yargı kararıyla belgelendi.”

Saat 10.00’a 5 kala Serhan aradı:

“Duruşma başlamak üzere ama karşı tarafın avukatları gelmedi. Hemen içeri giriyorum. Eğer gelmezlerse önümüzde iki seçenek var. Birincisi, gelmedikleri için davayı düşürmek. İkincisi ise mahkemedен kararını açıklamasını istemek. Ne yapalım?”

Zaman kısıtlı olduğu için çok acele konuşuyoruz. Davayı düşürmenin ayrıntısını bilmiyorum ve soruyorum:

“Yani Serhan, davayı düşürürsek ne olur?”

“Dava açılmamış sayılır. Ama bir ay içerisinde yeniden dava açma hakları var.”

“Valla Serhan, hiç riske girmeyelim. Burada kaybetme durumumuz da olabilir. Düşürme iste o zaman.”

Serhan Özdemir en baştan beri bana aynı şeyi söylüyordu:

“Abi kazanacağız. Kitapta yalan yok, hakaret yok, iftira yok. Yazdığınız her şeyin doğru olduğunu belgelerle kanıtladık. Onların tanıkları bile hiçbir şey söyleyemedi.”

Yine de korkuyordum. Serhan ısrar etti:

“Emin Abi, gelmezlerse gireyim, davayı düşürmek yerine kararın açıklanmasını isteyeyim. Böylesi daha iyi olur.”

“Serhan hiç riske girmeyelim, kumar oynamayalım. Bırak düşsün dava.”

Serhan iki dakika sonra yeniden aradı:

“Abi avukatları şu anda geldi. Şimdi duruşmaya çağrıldık, içeri giriyoruz.”

Telefonun başında sabırsızlıkla bekliyorum. Verilecek karar benim için çok önemli. Beş dakika, on dakika, yirmi dakika, zaman geçmek bilmiyor...

Sonunda telefon çaldı. Serhan arıyor:

“Abi geçmiş olsun, dava reddedildi. Kutluyorum!”

En mutlu anlarımdan birini yaşıyordum.

“Sağ ol Serhan, sağ ol! Ohh, çok sevindim! İnan ki senin sayende üzerimden tonlarca yük kalktı.!”

“Abi *Anadolu Ajansı* buradaydı, onlar da haberi aldılar. Herhalde az sonra bütün medyaya ve Türkiye’ye duyururlar.”

Gerçekten çok mutluydum. Koskoca bir imPARAator’a karşı hukuk savaşını kazanmıştık. Büyük olaydı. Kazandığımız bir zaferdi! **Serhan Özdemir** son bir şey daha söyledi:

“Emin Abi, sen ‘Karşı tarafın avukatları gelmezse davayı düşür’ demiştin ama ben seni dinlemeyip tersini yapacaktım. Mahkemeden kararın açıklanmasını isteyecektim. Bu kadar inanıyordum kazanacağımıza.”

Müjdeyi bütün yakınlarıma, dostlarıma telefonla ilettim.

Biraz sonra haber internet sitelerine manşetten düşmeye başladı. Gazeteciler ardı ardına arıyor, bazılarını ben arıyor ve hepsine bilgi veriyordum.

Haber ilk önce *Turktime*, *Babıâlihaber* ve *Gazeteport* internet sitelerinde yer aldı:

“Flaş flaş... Mahkeme Çölaşan’ı haklı buldu...Doğan Medya Grubu’nun sahibi Aydın Doğan, Emin Çölaşan’a karşı açtığı 50 bin liralık tazminat davasını kaybetti. Duayen gazeteci Çölaşan’ın yazdığı Kovulduk Ey Halkım Unutma Bizi kitabında kendisine hakaret edildiğini iddia eden Aydın Doğan, adeta prestij savaşına döndürdüğü davayı kaybetti.

Üsküdar 1. Asliye Hukuk Mahkemesinde bugün görülen davanın sonucuna göre Emin Çölaşan’ın kitabındaki tüm yazılanlar doğrulanmış oldu. Aydın Doğan, Çölaşan’ın kitabı için ‘Yalan ve yanlışlarla dolu’ demişti.

Dava ile ilgili Babıâlihaber’e görüş açıklayan usta gazeteci Emin Çölaşan ‘Gazetecilik yaşamımda doğru bildiğim hiçbir şeyden taviz vermeden, alnımın akıyla mücadele ettim. Yazdıklarımın doğru olduğunu ben ve muhatap olanlar bili-

yordu. Bir de yüce yargının bu yazılanlar doğrudur demesi beni elbette mutlu etti' dedi."

Gazeteport'un haberi:

"Kararına açıklanmasının ardından **Çölaşan** Gazeteport'a 'Aydın Doğan dersini yargıdan aldı. Yazdıklarımın tümünün doğru olduğu tescillendi' dedi. **Çölaşan** şunları söyledi:

'Ne iftiracılığım, ne yalancılığım kalmıştı. Tüm iddialarının geçersiz olduğu belgelendi. Bu karar yargının Aydın Doğan'a verdiği bir ders oldu. Hem Aydın Bey'in, hem de mahkemede onun için tanıklık yapanların (Ertuğrul Özkök, Enis Berberoğlu, Tufan Türenç ve Özdemir İnce) şimdi ne diyeceklerini merak ediyorum. Kitabımda anlattığım ve yazdığım her şey doğrudur. İçinde en ufak bir hakaret ve yalan yoktur. Mahkemede gerçekleri inkâr etmek koskoca medya patronuna yakışmadı.'"

Haber az sonra NTV, Habertürk, Superpoligon, Medyatava, Zaman ve öteki internet sitelerinde yer aldı. Artık bütün Türkiye olayı öğreniyordu. Herhalde bu gece televizyon haberlerinde, yarın gazetelerde çıkar.

İnternet sitelerinde, haberi okuyanların yorumları da vardı. İşte birkaç örnek:

"Eğer böyle bir tazminata karar verilseydi, bu tazminatın ödenmesi için gücümün yettiğince Sayın **Çölaşan**'a katkıda bulunacaktım. Adalet şimdi yerini buldu, böyle bir şeye gerek kalmadı. Sayın **Çölaşan** hep sizinleyiz, yanınızdayız, sizi destekliyoruz. Kalın sağlıcakla. Durmak yok, yazmaya devam."

Bir başkası:

"Yazık oldu Aydın Doğan'a. İktidarın baskısı ve ihale sevdası sonucu böyle bir yazarını kovması bakın nelere mal

oldu. Hürriyet ve Doğan tarafsızlık ve tiraj kaybetti. Üstüne üstlük iktidara yaranamadı.”

Bir başka okuyucu yorumu:

“Doğan medyası güvenilirliğini yitirmiştir.”

Bir başkası:

“50 bin liralık manevi tazminat olmaz. Böylesine zengin ve güç sahibi kişiler birilerine ders vermek isterse, davayı 1 liralık açsınlar. Önemli olan bundan ne para kazandığın değil, hangi kararın çıktığıdır. İnsanlar resmen manevi tazminatla para kazanmaya çalışıyor artık.”

İki örnek daha verip bitireceğim:

“Aydın Doğan, sen basına girdiğin yıllarda ve Hürriyet’i aldıktan hemen sonrasına kadar halkın sevdiği, insanlardan kopmamış bir kişiydin. Ne zaman ki çevrene o üçlü çete, iki kızın ve Ertuğrul Özkök oturdu, o günden sonra değiştin ve yokuş aşağı inmeye başladın. Belki servetin arttı ama hızla ve haksız artan, aynı hızda erir. Uyan artık, aynaya bak ve nereye gidiyorum de.”

Son örnek:

“Seni seviyorum Emin Abi.”

Bunlar internet sitelerine bizim mahkeme haberinin ardından düşen okuyucu yorumlarından birkaç örnek.

Evet, hukuk mücadelesini de kazandım ve bugün en mutlu günlerimden birini yaşıyorum.